

PELIKÁN

„Ja však budem úfať neprestajne a všade
budem šíriť Tvoju chválu.“ Ž 71,14

ŠTVRŤROČNÍK RÍMSKOKATOLÍCKEJ FARNOSTI LUČENEC

Ročník 1.
Číslo „3“
September 2014

„Hľa, tvoja matka!“

Bolesti, či už fyzické alebo duchovné, sú častou skúsenosťou našej citlivej ľudskej prirodzenosti. Aj duša toho najpevnejšieho charakteru sa podlomí, keď ju podrobujú skúške utrpenia, ktorých význam človek nepozná. Spoločnosť Bolestnej Matky v takýchto situáciách je bezpečným útočiskom a oporou. V bolestných udalostiach svojho života Svätá Panna vierou zachovala svoj duševný pokoj a blaženosť. Nedovolila, aby ju zúfalstvo ovládlo pocitom úzkosti. Mnoho evanjeliových statí nám predstavuje tento mariánsky spôsob, ako čeliť životným skúškam.

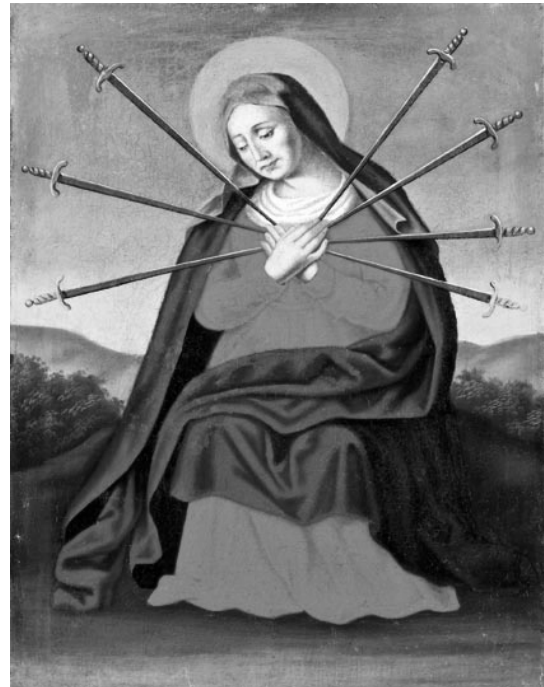
Božia Matka nevyčíta svojmu ženíchovi, Jozefovi pochybnosti, ktoré sa v ňom vynorili kvôli ľudskej nevysvetliteľnému počatiu Spasiteľa. Mária sa nebúri, keď v posledných dňoch jej požehnaného stavu, opustiac rodinu a svoj domov, musí naplniť cisársky príkaz a vydať sa na cestu do Betlehema. Nerepce proti Bohu, keď pred Herodesovým hnevom kvôli bezpečnosti Božieho Syna musí utekať do Egypta. Sv. Lukáš evanjelista Máriinu radosť z materstva, zatônenú týmito udalosťami, ešte viac zahľadá bolesťou slovami spravodlivého proroka, aby tak poukázal na zmysel a hodnotu Bohorodičkiných bolestí.

Jozef a Mária obetovaním svojho Syna prinášajú Bohu dar. On prijíma túto ich obeť, ktorej cenou a podmienkou je Máriina účasť na utrpení svojho syna. Všemohúci jej to oznamuje slovami starého Simeona: „A tvoju dušu prenikne meč...!“ Obeta Panny Márie prinášaná Bohu vyvrcholí na Golgote, kde prežíva tie najhlbšie bolesti svojej duše.

Evanjeliá nespomínajú, že by bola Mária niekedy plakala. Môžeme však predpokladať, že vidiac utrpenie svojho Syna, ronila slzy súcitu, v ktorých bola skrytá aj úprimná radosť z dokonania vykupiteľského diela.

Máriine bolesti obetované Bohu svedčia o jej láske. O láske, ktorá jedine môže človeka aj uprostred bolesti spraviť šťastným. Pán Ježiš nás zveril pod opateru tejto Matky, aby nás ona naučila umeniu obetavej lásky.

Peter Fábian

Pod'akovanie pánovi farárovi Rastislavovi Polákovi

Sme kresťania – a kresťania sa nelúčia, pretože miesto tu na zemi je iba náš prechodný pobyt. Ten trvalý máme u Nebeského Otca. Tu, na tejto zemi sa snažíme plniť Jeho vôľu – byť na tom mieste, ktoré nám Boh určí. Preto sa s naším pánom farárom nelúčime, naše modlitby ho budú sprevádzať jeho cestou života. A dvere na fare, kde teraz pôsobí – sú vždy otvorené pre každého z nás ...

Veladóstojný pán farár ThDr. Rastislav Polák, PhD. pôsobil v našej lučenskej farnosti celý jeden rok od 1. 7. 2013 do 30. 6. 2014.

Za tento veľmi krátky čas dokázal vo farnosti vykonať skutočne veľké množstvo práce – duchovnej i svetskej. V prvom rade sa venoval dospelým farníkom – slovenskej i maďarskej národnosti, ženám – matkám, mužom – otcom, tiež mládeži, charite, vyučoval náboženstvo na viacerých lučenských školách. Organizoval rôzne pútnické zájazdy, výlety na zaujímavé miesta, zaviedol návštevy operných predstavení do Štátnej opery v Banskej Bystrici, do Lučenca priviedol Košickú filharmóniu, založil farský časopis Pelikán ...

V Lučenci rozprúdil bohatý duchovný i spoločenský život, ľudia si ho vážili, obľubovali ho pre jeho rozhladenosť, čestnosť i priateľskosť. Mnohé jeho aktivity zostali nedokončené, veríme však, že v niektorých z nich budeme vedieť s Božou pomocou pokračovať. Na jeho novom pôsobisku v Jesenskom mu želáme, aby sa mu darilo, aby tam našiel aspoň takých veriacich, akými sme boli my tu, v Lučenci. Za celú jeho pôsobnosť v Lučenci mu z celého srdca ďakujeme a vyslovujeme úprimné „Pán Boh zaplat“.

Veriaci z Lučenca

„Áme, a te anyád!“

Erzékeny emberi természetünk gyakori tapasztalata a fájdalom, legyen az testi vagy lelki. A legszilárdabb jellemű lélek is megrendül, amikor az értelmetlenné tűnő gyötrelmek próbának vetik alá. Ilyen helyzetekben a Fájdalmas Anya társasága támaszt nyújtó biztos menedék.

A Szent Szűz életének fájdalmas eseményeiben hite által megőrizte lelke békéjét, boldogságát és nem hagyta, hogy a kétségbeesés szorongató érzése kerítse hatalmába. Számtalan evangéliumi elbeszélés ezt a máriás magatartást tükrözi vissza. Mária nem rója fel az emberileg megmagyarázhatatlan várandósága kapcsán felmerülő bizonytalankodását jegyesének, Józsefnek. Nem lázong, amikor egy császári rendeletnek eleget téve áldott állapotának utolsó napjaiban, ott hagyva rokonait és otthonát, Betlehembe kell utaznia. Nem perel Isten ellen, amikor gyermeke védelmének érdekében Heródes haragja elől Egyiptomba kell menekülnie.

Máriának mindezen események által beárnyékolt anyaságából

Ikona Matky ustavičnej pomoci

Dejiny ikony

Ikona Matky ustavičnej pomoci patrí k najznámejším obrazom Panny Márie na svete. K nej sa obracajú oči mnohých ľudí a vďaka jej prihovoru zažívajú ustavičnú pomoc. Túto ikonu nájdeme v kostoloch, kaplnkách, domoch, skrátka, na všetkých cestách ľudského života, ktorý je často poznamenaný bolesťou a smútkom.

Ikona Matky ustavičnej pomoci je namaľovaná na cédrovom dreve rozmerov 53 x 41,5 cm. Dátum a vznik ikony nie je známy. Niektorí jej vznik určujú do 12. storočia. Avšak výskum dosky ikony poukazuje na obdobie medzi rokom 1325 a 1480. Tradícia hovorí, že z ostrova Kréta ju v 15. storočí ukradol istý obchodník a priniesol do Ríma. Po čase ochorel a pred smrťou zveril obraz priateľovi s prosbou, aby ho uložil v niektorom rímskom kostole. Priateľ mu to prisľúbil, ale obraz sa veľmi páčil jeho manželke, a tak sa rozhodol, že si ho ponechá. O nejaký čas zomrel aj on bez toho, aby splnil daný sľub. Po istom čase sa ich šesťročnej dcérke zjavila Panna Mária, ktorá ju žiadala, aby bol obraz umiestnený v Kostole sv. Matúša, ktorý od roku 1477 spravovali augustiniáni. Po dlhom váhaní jej matky sa tak stalo 27. marca 1499. Odvtedy sa začala verejná úcta Panny Márie s titulom ustavičnej pomoci.

Posolstvo ikony

Ikona robí prítomným to, čo predstavuje. Je bodom stretnutia medzi tajomstvom Boha a ľudskou skutočnosťou. Ikona sama je oltárom. To vysvetľuje, prečo vo východných liturgiách sa umiestňuje na tej istej strane, ako kniha Božieho slova. Ikona je predmetom meditácie. Keď stojíme pred ňou v modlitbovom postoji, môžeme sa ponoriť do tajomnej skutočnosti, ktorú predstavuje a lepšie odhaliť hodnotu liturgickej modlitby. Ikony boli vytvorené, aby pomohli našej kontemplácii.

Posolstvo obrazu

Na ikone vidíme zobrazenú Panu Máriu s Dieťaťom Ježišom v rukách a archanjelov. Na pravej strane je archanjel Gabriel a na ľavej je archanjel Michal, v rukách držia nástroje Pánovho umučenia. Máriina tvár je ľahko nachýlená k Dieťaťu. Zrak Márie nie je upretý na Ježiša, ale na toho, kto pozerá na obraz. Ako keby sa prihovárala k pozerájącemu, zároveň svojou pravou rukou ukazuje na svojho Syna. Je to tzv. Hodegetria – „ukazujúca cestu“, „sprievodkyňa na ceste“. Obraz je pomenovaný podľa byzant-

fakadó örömet Lukács evangélista még inkább a fájdalommal társítja, amikor közli az igaz Simeon jövendölését, hogy rámutasson az Istenanya fájdalomainak értelmére és értékére.

Gyermekük felajánlásában József és Mária Istennek hoztak áldozati adományt. Isten elfogadta felajánló ajándékukat, melynek része lesz Mária osztozása Fia kinszenvedésében. Ezt közli a Mindenható az agg próféta szavaival: „A te szívedet tör járja át...!” A Szűzanya Istennek tett felajánlása a Golgotán lesz beteljesülté. A legmélyebb fájdalom pillanatait ott éli át.

Nem említik az evangéliumok, hogy Mária valaha is sírt volna. Mégis joggal feltételezzük, hogy fia és a saját szenvedéseinek pillanataiban az együttérzés csendes könnyeit hullatta, melyekben ott volt a megváltás művének beteljesítéséből fakadó őszinte öröm is.

Mária Istennek áldozatként felajánlott fájdalmai az ő szeretetéről tanúskodnak. Arról a szeretetről, amely egyedül képes a megpróbáltatásokban is boldoggá tenni. Erre az édesanyára bízott minket a Megváltó, hogy megtanuljunk tőle az áldozatos szeretet művészetét.

Peter Fábian

ského kostola v Istanbule, ktorý stál na trase karaván. Mária drží Dieťa na ľavej ruke a pravou rukou naňho ukazuje. Udáva smer cesty. Plná nežnosti a lásky voči nám sa pozerá na nás s materskou starostlivosťou a ukazuje nám najistejšiu cestu k šťastiu – svojho Syna. On je totiž Cesta, Pravda a Život (porov. Jn 19, 25).

Napriek tomu, že Mária je najväčšou postavou obrazu, nie je jeho centrom. V geometrickom strede ikony sa stretajú ruky Márie a Ježiša (bod, kde sa pretínajú uhlopriečky obrazu). Malé ruky, ktorými sa Ježiš drží Máriinej pravej ruky, pripomínajú, že podobne ako vtedy, keď bol na zemi, sa zveril úplne do jej rúk, tak aj teraz v nebi vkladá do jej rúk všetky milosti, aby nám ich rozdeľovala. A to je hlavné posolstvo ikony.

Nad stredom čela žiari osemcípca zlatá hviezda, o niečo nižšie, po pravej strane hviezda – kríž. Hviezda symbolizuje panenstvo Márie pred a po narodení Ježiša a zdôrazňuje úlohu Márie ako

Hviezdy, ktorá vedie k Ježišovi ako betlehemska hviezda mudrcov z východu. Ikona zdôrazňuje človečenstvo Ježiša a zmysel jeho umučenia. Symbolom jeho človečenstva je jeho bosé chodidlo, ktoré odhaľuje uvoľnený sandál.

Tvár malého Ježiša má charakteristické črty mládenca. Je to ten istý Pantokrator, Stvoriteľ neba a zeme, ktorý je často predstavovaný na ikonách ako mládenec s bradou. Ježiš sa pozerá smerom k Otcovi, pretože je Boží Syn. Vlastne od Boha dostal poslanie spasiť svet. Toto poslanie uskutočnil skrze jeho umučenie a smrť. Preto anjeli držia v rukách nástroje umučenia – archanjel Gabriel grécky kríž a štyri klince a archanjel Michal nádobku, kopiju a tyč so špongiou. Ikona zobrazuje konečný triumf Krista nad utrpením a hriechom. Ježiš sa pritom nepozerá na Máriu, ale na zlaté pozadie obrazu, ktoré symbolizuje zmŕtvychvstanie, nebo. Zlaté pozadie obrazu – symbol víťazstva – hovorí, že je už po umučení, že sme v zmŕtvychvstaní. To nie je divadelná scéna zo života Ježiša a Márie, ale ukávanie osôb, ktoré už žijú zmŕtvychvstaním v nebi, ktoré sa za nás prihovárajú a v ikone k nám vychádzajú a otvárajú na nebo.

Farby ikony

Ježiš je prepásaný červeným pásom, čo je symbol lásky posunutej až k mučenictvu, a to až po preliatie krvi. Ježišove šaty sa k nám tiež prihovárajú: zelená farba tuniky znamená božstvo a bronzový plášť človečenstvo – Boh, ktorý sa stal človekom. Mária je však oblečená plášťom viery, tmavomodrá farba, a jej srdce je plné lásky, preto tunika je červené farby. Sandál je zase symbolom zmluvy, ktorú Ježiš uzavrel so svetom, Boží Syn, ktorý nastolil pokoj medzi nebom a zemou v Ježišovi Kristovi.

Mária Mistríková-Vasileva OFS

© Roku Sedembolestnej Panny Márie

Rok 2014 je venovaný patrónke Slovenska – Sedembolestnej Panne Márii. Na 76. plenárnom zasadnutí o tom rozhodli členovia Konferencie biskupov Slovenska (KBS).

Dôvodom vyhlásenia tematického roka je 450. výročie od prvého zázraku na príhovor Panny Márie v Šaštíne a 50. výročie potvrdenia Sedembolestnej Panny Márie za patrónku Slovenska pápežom Pavlom VI. Ten istý Svätý Otec zároveň vyhlásil chrám v Šaštíne za Baziliku minor. Rok Sedembolestnej Panny Márie bude trvať od 1. januára do 31. decembra 2014.

Základným cieľom mariánskeho roka je primknúť sa bližšie k Ježišovi s Pannou Máriou a podľa jej vzoru. Vrcholom roka bude zasväcujúce zverenie sa pod ochranu Sedembolestnej Panny Márie v Šaštíne na jej sviatok 15. septembra 2014. Príprava bude spočívať v deväťmesačnej prípravnej novéne, pričom každý mesiac bude mať svoju vlastnú ťažiskovú tému.

Vo štvrtok 8. mája 2014 sa v Šaštíne uskutočnila celoslovenská púť kňazov a bohoslovcov. V Roku Sedembolestnej Panny Márie sa uskutočnia do Šaštína púte jednotlivých diecéz v termínoch, ktoré môžu nahlásiť priamo do Šaštína. Viac informácií je možné nájsť na stránke www.bazilika.sk.

Rok Sedembolestnej Panny Márie nadväzuje na Rok sv. Cyrila a Metoda (2013).

Mária Mistříková-Vasileva OFS

Litánie k Sedembolestnej Panne Márii

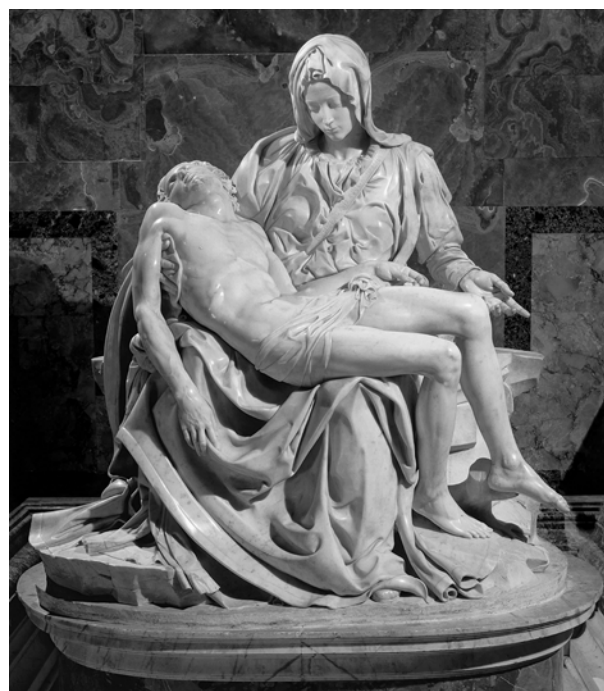
PANE, ZMILUJ SA.
PANE, ZMILUJ SA.
KRISTE, ZMILUJ SA.
KRISTE, ZMILUJ SA.
PANE, ZMILUJ SA.
PANE, ZMILUJ SA.

OTEC NA NEBESIACH, BOŽE, ZMILUJ SA NAD NAMI.
SYN, VYKUPITEĽ SVETA, BOŽE,
DUCH SVÄTÝ, BOŽE,
SVÄTÁ TROJICA, JEDEN BOH,

SVÄTÁ MÁRIA,
MATKA ZARMÚTENÁ,
MATKA PLNÁ ÚZKOSTI,
MATKA NAPLNENÁ BOLEŠŤAMI,
MATKA PREBODNUTÁ MEČMI,
MATKA BOLESTI, ZNÁŠAJÚCA KRÍŽE,
MATKA ZBAVENÁ SVOJHO SYNA,
MATKA ZNÁŠAJÚCA UTRPENIE VŠETKÝCH,
POSILA SLABÝCH,
POMOCNICA OPUSTENÝCH,
ŠTÍT NEŠŤASTNÝCH,
VYSLOBODENIE UTLÁČANÝCH,
KOTVA DÓVERY,
UTÍŠENIE BÚROK,
PRÍSTAV TOPIACICH SA,
HRŔZA PRENASLEDOVATEĽOV,
BOHATSTVO VERIACICH,
SVETLO PROROKOV,
PODPORA APOŠŤOLOV,
KORUNA MUČENÍKOV,
ÚTECHA VYZNÁVAČOV,
PERLA PANIEN,
OCHRANA VDOV,
LIEK CHORÝCH,
NÁDEJ UMIERAJÚCICH,
OBČERSTVENIE DUŠÍ TRPIACICH V OČISTCI,
RADOSŤ VŠETKÝCH SVÄTÝCH, ORODUJ ZA NÁS.

BARÁNOK BOŽÍ, TY SNÍMAŠ HRIECHY SVETA,
ZLUTUJ SA NAD NAMI, PANE.
BARÁNOK BOŽÍ, TY SNÍMAŠ HRIECHY SVETA,
VYSLYŠ NÁS, PANE.
BARÁNOK BOŽÍ, TY SNÍMAŠ HRIECHY SVETA,
ZMILUJ SA NAD NAMI.

MODLIME SA: SEDEMBOLESTNÁ PANNA MÁRIA,
PRE TAJOMSTVO TVOJICH BOLESTÍ, VYPROS NÁM
MILOSRDENSTVO U BOHA OTCA. PREDSTAV MU
PREBODNUTÉ SVOJE I JEŽIŠOVE SRDCE A VŠETKY
UTRPENIA, KTORÉ SI S JEŽIŠOM PRETRPELA ZA NÁS
NA ZEMI. AMEN.

Významní kňazi Novohradu:

Alexander HORÁK

Rímskokatolícky kňaz, vysokoškolský učiteľ, politický pracovník Prof. ThDr. Alexander Horák, Dr. h. c. sa narodil 29. 1. 1911 v obci Halič, okres Lučenec. Základné vzdelanie získal v r. 1916-21 v rodnej Haliči, gymnázium navštevoval v r. 1921-29 v Lučenci. V r. 1929-34 študoval na bohosloveckom učilišti v Rožňave, za kňaza bol vysvätený 4. 2. 1934. V r. 1934-40 pôsobil ako kňaz na rôznych miestach – Lučenec, Topoľčany, Rožňava, Pohorelá. V r. 1940-48 ho rožňavský biskup Michal Bubnič uvoľnil na výkon funkcie správcu Spolku sv. Vojtecha v Budapešti (Maďarsko). Vzhľadom na jeho politickú činnosť ho v r. 1947 ostrihomský arcibiskup kardinál József Mindszenty suspendoval z kňazského úradu.

Po návrate na Slovensko v r. 1948 krátko pôsobil ako stredoškolský učiteľ náboženstva na gymnáziu v Topoľčanoch. V r. 1948-54 bol poverenikom pôšt, v r. 1954-55 poverenikom spojov, v r. 1955-58 poverenikom miestneho hospodárstva, v r. 1958-60 predsedom Slovenského výboru pre výstavbu. Súčasne v r. 1949-89 bol vysokoškolským učiteľom na Rímskokatolíckej cyrilo-metodskej bohosloveckej fakulte v Bratislave. Patril k zakladateľom a ideovým vodcom Mierového hnutia katolíckych duchovných a v r. 1951-68 bol predsedom jeho slovenského výboru. Od r. 1980 pôsobil ako farár v Čunove pri Bratislave.

Bohatá je jeho publikačná činnosť, je autorom vysokoškolských učebných textov pre bohoslovcov: Pedagogika (1975), Katechetika (1976). Od r. 1948 publikoval v Katolíckych novinách a v Duchovnom pastierovi, v ktorých prezentoval príklad pozitívneho postoja katolíckych veriacich k socialistickému štátnemu zriadeniu. V r. 1948-76 bol poslancom Slovenskej národnej rady v Bratislave a v r. 1969-71 poslancom Snemovne národov FZ v Prahe. Ako predseda Slovenského a súčasne podpredseda Československého výboru obrancov mieru (1948-66) navštívil mnohé krajiny Európy, Južnej Ameriky či Ázie.

Profesor Alexander Horák zomrel 25. 11. 1994 v Bratislave, pochovaný je v Trenčianskych Tepličiach. V mesiaci november 2014 si pripomíname 20. výročie jeho úmrtia.

František Mihály

„On, hoci má božskú prirodzenosť, nepridržal sa svojej rovnosti s Bohom ...

Uponížil sa, stal sa poslušným až na smrť, až na smrť na kríži.

Preto ho Boh nadovšetko povýšil ...“

(Flp 2,9)

Sviatok

Povýšenia svätého kríža

Sviatok Povýšenia svätého kríža sa pôvodne slávil ako sviatok „Nájdenia svätého kríža“ v r. 320 sv. Helenou, matkou Konštantína Veľkého. Deň 14. september sa ustálil na pamiatku znovuzískania sv. Kríža rímskym cisárom od Peržanov v r. 628. Traduje sa, že Heraklius si vyzliekol svoj kráľovský plášť a preoblečený za pútnika sám vyniesol kríž na Golgotu. Na kríži vyvýšený Kristus nás priťahuje k sebe: „A ja, keď budem vyvýšený od zeme, všetkých priťahnem k sebe ...“ (Jn,12)

„Drevo kríža, na ktorom viselo spasenie sveta“, patrí medzi najvzácnejšie relikvie sv. Cirkvi. „Povedzte medzi národmi: Pán kraľuje z dreva, aleluja“ (Ž 95,10)

Z dreva, zo stromu v raji vzišiel hriech a smrť, z dreva kríža vzišlo vykúpenie. Kríž je trón slávy, kríž kraľuje, kríž víťazí. Je zbraňou, ktorá nás oslobodzuje od všetkého zla, je barlou slabých a semenom zmŕtvychvstania. V kríži všetko dostáva nový zmysel. Kríž nám zvestuje Božiu lásku. Zvislé rameno kríža znamená smer k Bohu a k večnosti. Na priečnom ramene kríža spočívajú Ježišove objímajúce ruky. Všetky naše bolesti raz pominú, ale bolesť z toho, že nepocítite Ježišovo objatie bude večná.

„Kto chce s Kristom víťaziť, musí s ním aj trpieť!“ Každý máme svoj vlastný kríž a každý z nás by ho najradšej odhodil. Sv. Tomáš Kempenský ale hovorí: „Ak odhodíš jeden kríž, nájdeš druhý, možno ešte ťažší. Ak odhodlane poneseš svoj kríž aj on ťa povedie k vytúženému cieľu. Prečo sa teda bojíš vziať na seba kríž, keď je to cesta do kráľovstva?“

„Ave Crux, spes única!“ - „Zdrav buď kríž, nádej jediná!“

Judita Čemanová

Anjeli

Svätých anjelov stvoril Boh pre svoju slávu a službu. Už v knihe Genezis stretávame Cherubov s vytasenými ohňovými mečmi, aby po vyhnaní Adama a Evy z raja strážili cestu ku stromu života. Lot hostil dvoch anjelov, ktorí ho vyviedli zo Sodomy. Jakub vo svojom sne vidiel rebrík opretý o zem, ktorý siahal až do neba a Boží anjeli po ňom vystupovali a zostupovali. S anjelmi sa v biblii stretávame niekoľkokrát a majú vlastnú hierarchiu. Najznámejší archanjeli sú: Michal, Rafael a Gabriel. Ich sviatok slávieme 29. septembra.

Sv. Michal Archanjel – „Kto je ako Boh“ je vodca nebeského vojska, bojuje proti zlým duchom. V Starom zákone bol ochrancom vyvoleného národa, stráži Kristovu Cirkev. Jeho ochrane sú zverené aj duše zomierajúcich.

Sv. Rafael Archanjel – „Boh uzdravuje“ sprevádzal na cestách mladého Tobiáša a uzdravil jeho slepeho otca Tobiáša, st. Tobiášovi pomohol ku svadbe so Sárrou, ktorú oslobodili od zlých duchov. Údajne z času na čas zostupoval do rybníka Betesda, rozvrieť vody a ten, kto prvý vošiel do rybníka, ozdravel.

Sv. Gabriel Archanjel – „Posol vtelenia Syna Božieho“ – v Starom zákone zvestoval Danielovi čas Spasiteľovho príchodu. V Novom zákone prichádza do Nazaretu k Panne Márii zvestovať, že sa stane matkou Syna Božieho. Jeho pozdrav Márii sa doteraz modlíme ako prvú časť „Zdravas Mária“. Bol to on, kto povedal Jozefovi „...neboj sa Máriu vziať si za ženu ...“ a neskôr: „Vezmi dieťa a jeho matku a odíď do Egypta ...“

Každý človek má svojho „anjela strážcu“ – ich sviatok slávime 2. októbra. Boh nám prideliť svojich vlastných služobníkov, aby nás ochraňovali, viedli cestou do večnej vlasti, napomínali a posilňovali. Prednášajú Bohu naše modlitby a sprostredkujú nám jeho milosti. Aj Ježišovi poslal Otec na púšť anjelov, aby mu posluhovali a na Olivovej hore ho anjel posilňoval.

Naučme sa stíšiť a spomaliť v tomto hlučnom a uponáhľanom svete a počúvať svojho anjela. Anjel k nám prehovorí cez naše srdce, či svedomie alebo nás jednoducho vypočuje. Nie sme sami! „Svojim anjelom dal príkaz o tebe, aby ťa chránili na všetkých tvojich cestách. Na rukách ťa budú nosiť, aby si neublížil svojej nohe na skale.“ (Ž 90.11,12)

Judita Čemanová

„A bude panovať od mora až k moru
a od rieky až na kraj zeme.
Budú sa mu klaňať všetci králi,
slúžiť mu budú všetky národy.“
(Ž 71,8,11)

Kristus Kráľ

Cirkevný rok sa končí sviatkom Krista Kráľa. Tento sviatok zaviedol pápež PIUS XI. v r.1925. Pripomína nám, že Boh skrze svojho Syna Ježiša Krista mení naše vnútro, posilňuje nás svojím Duchom. Kristovo kráľovstvo predpovedali už proroci v starom zákone: „Syn človeka prišiel až k starcovi dní, priviedli ho pred neho. A jemu bola odovzdaná vláda a kráľovstvo, takže jemu slúžili všetky národy, kmene a nárečia, jeho vláda je vláda večná, ktorá nezaniká a jeho kráľovstvo nikdy nezahynie.“ (Dan. 7,14)

Ty si Kráľ slávy, Kriste!, vyznáva sv. Ambróz a apoštol Pavol v liste Kolosanom hovorí: „On nás vytrhol z moci tmy a preniesol nás do kráľovstva svojho milovaného syna, v ktorom máme vykúpenie, odpustenie hriechov“. Na Pilátovu otázku „Si židovský kráľ?“ Ježiš odpovedá: „Moje kráľovstvo nie je z tohto sveta ...“ V modlitbe „Otče náš“ vyjadrujeme svoju túžbu – „príď kráľovstvo Tvoje ...“ Kde teda je Božie kráľovstvo? „Zjavenie“ nám ukazuje, že Kráľ a Baránok má trón v nebi, kde ako Kráľ kráľov a Pán pánov slúži vo Svätyni. Vôňa kadidla, chválospev svätých – nepripomína nám to svätú omšu na nebi? Obetou Ježiša Krista padol starý Jeruzalem a Nový Jeruzalem zostúpil z neba. Dotkol sa zeme vo chvíli, keď Ježiš ustanovil Eucharistiu a založil Cirkev.

Vo svätom prijímaní sa zúčastňujeme na „Baránkovej hosti-
ne“. Dávame si znak pokoja. Kristovo Kráľovstvo je Kráľovstvo pokoja! Božie kráľovstvo môže byť priamo v nás, lebo prosíme aj „...buď vôľa Tvoja, ako v nebi, tak aj na zemi ...“ Všimajme si jeden druhého a pobádajme sa navzájom k láske a k dobrým skutkom, aby kráľovstvo lásky a pokoja bolo tu na zemi. „Idem Vám pripraviť miesto, aby ste boli tam, kde som ja“ (Jn14,2-3).

Ježiš v Matúšovom evanjeliu hovorí: „Niektorí z tých, čo tu stoja, neokúsia smrť, kým neuvidia Syna človeka, ako prichádza

vo svojom kráľovstve ... Nepominie sa toto pokolenie, kým sa toto všetko nestane.“ Nemusíme čakať na koniec vekov, na Ježišov druhý príchod na zem, ale silou Eucharistie si vybudujeme Kristovo Kráľovstvo v našich srdciach. Nebo je tam, kde je Ježiš v Najsvätejšej sviatosti.

„Ja som Alfa a Omega, Prvý a Posledný, Počiatok a Koniec ... Ja som Koreň a Rod Dávidov, Žiarivá ranná hviezda ... Áno, prídem čoskoro. Amen.“ (Zv.22, 13, 16, 20).

„Príď Pane Ježišu!“

Judita Čemanová

Lučenčania na púti v Medžugorí

... „MEDŽUGORIE, to je výzva celému svetu, výzva pre ľudí dobrej vôle, aby našli šťastie a mier.

... PRÍDE DEŇ, keď budeme všetci ako jeden, keď mi budeš naozaj úprimným bratom, ... príde ten deň.“

Tomislav Ivčić

Medžugorie je v poslednom období jedným z najznámejších a najnavštevovanejších pútnických miest v celom katolíckom svete. V obci Bijakoviči, na území medžugorskej farnosti, sa od 24. júna 1981 podľa svedectva šiestich vtedy mladých ľudí (dvoch chlapcov a štyroch dievčat) každodenne ukazovala Gospa – blahoslavená Panna Mária (Gospa je chorvátske označenie pre Matku Božiu). Odvtedy každoročne prichádzajú do Medžugoria tisíce a tisíce pútnikov zo všetkých strán sveta. Podľa odhadov, Medžugorie doteraz navštívilo viac ako 18 miliónov pútnikov z celého sveta.

Lučenský veriaci sa spoločne s Vdp. Rastislavom

Polákom zúčastnili v dňoch 10.-17. augusta 2014 medzinárodnej púte do Medžugoria (Bosna a Hercegovina). Pútnický zájazd organizovala cestovná kancelária GOSPA TRAVEL, s. r. o. pod vedením pána Vladimíra Chromeka z obce Tulčák v okrese Prešov. V uvedenom týždni bolo v Medžugorí len zo Slovenska prítomných 25 autobusov s pútnikmi.

V prvý a posledný deň nášho pobytu sme mali možnosť okúpať sa v Jadranskom mori na letovisku Makarska v Chorvátsku. V prvý večer v Medžugorí sme sa po večernej sv. omši zúčastnili pri modrom kríži na stretnutí s vizionárom Ivanom. V utorok 12. 8. sme si prezreli hrob františkánskeho kňaza Slavka Barbariča. Nasledovala slovenská sv. omša, ktorú celebrovali viacerí kňazi zo Slovenska. Poobede bola na programe návšteva centra drogovo závislých mladých ľudí Cenacolo. Večerný program bol vyplnený ružencovými modlitbami, medzinárodnou sv. omšou a adoráciou. Pred spovednicami čakalo vždy veľa ľudí, kňazi spovedali v rôznych jazykoch, samozrejme aj po slovensky.

V stredu skoro ráno nás čakala krížová cesta v podobe výstupu na 520 m vysoký Kríževac. Odštartovali sme o 5-ej hodine, aby nám nebolo veľmi teplo. Pri jednotlivých zastaveniach krížovej cesty sme sa spoločne modlili a zároveň si trochu oddýchli. Na vrchole pri bielom kríži sme boli všetci nadšení, že sme túto krížovú cestu zvládli. Každý sa tu pomodlil za svojich blízkych, obetujúc svoju námahu na rôzne úmysly. O 10,00 hod. sme sa zúčastnili na slovenskej sv. omši a po nej sa konala beseda s misionárkou Terezkou. Večer sme sa pred sv. omšou modlili radostný a bolestný ruženec, po omši nasledovala modlitba za uzdravenie duše i tela a slávnostný ruženec.

Štvrtok 14. 8. bol tradičným modlitbovým dňom, dopoludnia sa konala slovenská sv. omša. Poobede sme mali voľno, tu sme mali možnosť nakúpiť suveníry pre našich blízkych. Večerný

program pozostával z modlitieb radostného ruženca a ruženca svetla, nasledovala medzinárodná sv. omša a napokon adorácia na vonkajšom oltári.

V piatok 15. 8. sme si opäť privstali, pretože nás o 5-ej čakala vychádzka na kopec zjavenia Brdo v časti Bijakoviči. Nachádza sa tam socha Panny Márie od talianskeho sochára Dina Feliciho. Tu sme sa počas celej cesty modlili bolestný a radostný ruženec, precitujúc bolesti nášho Spasiteľa a jeho matky Sedembolestnej Panny Márie a uvažujúc aj o radostnom poslanstve evanjelia. Cez deň sa konali podobné modlitebné programy ako vo štvrtok. Po večernej sv. omši sme ešte absolvovali poklonu sv. krížu na vonkajšom oltári. Touto modlitbou sme sa vlastne rozlúčili s Medžugorím, nakoľko skoro ráno nás už autobus odvádzal k moru – na Makarskú.

Ak hovoríme o Medžugorí ako jedinečnom fenoméne v súčasnom svete, nie je to v zmysle zemepisnom či historickom, ale duchovnom, religióznom i sociologickým. Do Medžugoria človek neprichádza za historickými pamiatkami, ale pre vlastnú potrebu, pre hľadanie, naplnenosť, bolesť i nádej. V Medžugorí sa človek prejavuje autenticky, teda taký, akým v skutočnosti je. A pričleňuje sa tu k ostatným, sebe podobným a s nimi sa stretáva s najosudovejšou pravdou v sebe. V Medžugorí si ľudia uvedomia svoju malosť a otvoria sa vo svojej plnosti. Svojím príchodom sem dokazujú, že túžia po niečom inom, ako po materiálnych hodnotách. Stretávajú sa tu s pravdou a jeden druhému sa stanú jej svedkami.

Ľudia majú v podstate iba jednu potrebu – byť milovaní. Človek, ak ho niekto nenosi vo svojom srdci, nevidí zmysel svojho života. Rovnako, ak on sám nenosi niekoho vo svojom srdci, jeho život tu na zemi stráca zmysel. Kto je lúbený, má dôveru k životu aj v seba. Ľudia v Medžugorí prežívajú, že sú lúbení. Kto lúbi, ten nenariaďuje, ale prosí. Preto ani Medžugorie nie je rozkazom, ale ponukou, prosbou i želaním. A najmä preto ľudia zatvrdnutí zlom odhalujú v Medžugorí lásku, učia sa jej, začínajú sa o ňu deliť s inými a odovzdávať ju ďalším.

Ľudia majú v podstate iba jednu potrebu – byť milovaní. Človek, ak ho niekto nenosi vo svojom srdci, nevidí zmysel svojho života. Rovnako, ak on sám nenosi niekoho vo svojom srdci, jeho život tu na zemi stráca zmysel. Kto je lúbený, má dôveru k životu aj v seba. Ľudia v Medžugorí prežívajú, že sú lúbení. Kto lúbi, ten nenariaďuje, ale prosí. Preto ani Medžugorie nie je rozkazom, ale ponukou, prosbou i želaním. A najmä preto ľudia zatvrdnutí zlom odhalujú v Medžugorí lásku, učia sa jej, začínajú sa o ňu deliť s inými a odovzdávať ju ďalším.

My, Lučenčania ďakujeme pánu Bohu, že sme v zdraví mohli absolvovať túto medzinárodnú púť do Medžugoria a že sme sa odtiaľ vrátili naplnení Duchom svätým so snahou pochopiť dôležité poslanstvo Panny Márie, ktorá nás neúnavne celým svojím srdcom volá obrátiť sa k jej Synovi. Možno preto je toto miesto pútnikom z Lučenca, ako aj mnohým kresťanom z celého sveta, také drahé a vzácne.

František Mihály

Peter FÁBIAN:

„Boží dom je pre dieťa ako rozprávka plná tajomstiev“

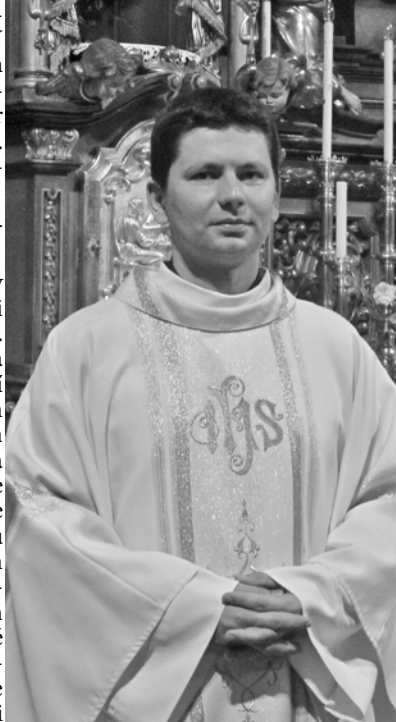
Rímskokatolícky kňaz ThLic. Peter Fábian sa narodil 18. 6. 1978 v Rožňave. Základné vzdelanie nadobudol v r. 1984-92 na ZŠ s vyučovacím jazykom maďarským v rodnej Rožňave. Stredoškolské štúdiá absolvoval v r. 1992-96 na Gymnáziu sv. Jána Bosca v Šaštíne-Strážach. V r. 1996-2002 študoval na Bohosloveckej vysokej škole v Egri (Maďarsko). V r. 2003-06 nasledovalo postgraduálne štúdium na Pontificio Ateneo Sant'Anselmo v Ríme (Taliansko). V r. 2002-03 pôsobil ako administrátor farnosti v Abovciach, v r. 2006-14 v Biskupiciach. Od júla 2014 je administrátorom rímskokatolíckej farnosti v Lučenci.

Pán farár, pristavme sa úvodom tohto rozhovoru vo vašom rodisku – Rožňave.

Východiskovým bodom mojej životnej cesty je Rožňava. Tam som sa narodil pred 36-imi rokmi ako štvrté dieťa z piatich rodičov, elektrikárom. Som im vďačný za to, že sa moja detská duša od malička formovala vo veľkolepom prostredí – medzi chrámovými múrmi. Dnes, keď vidím v kostolných laviciach neposedné deti, úsmevom si spomínam na to, ako nás toľkých musela mamka ustrážiť, aby sme sa nevynorili spod lavíc niekde na druhom konci kostola. Boží dom pre dieťa je ako rozprávka plná tajomstiev, ktoré sa nedajú svojvoľne odhaliť. Treba k nim dospieť. Vždy som zvedavo sledoval spovednicu, kde si ľudia podávali kľučku, obdivoval nehybné postavy svätých a čakal, či aspoň troška nežmurknú okom. Detské fantazировanie postupne vystriedalo pomalé zapájanie sa do diania sv. omše. Pre pocit úspechu, že už niečo vieme, sme sa so súrodencami pretekali radostne a hlučne odpovedať na sv. omši. Nasledovalo rozpoznávanie biblických udalostí, ktoré nám už boli známe z večerných čítaní detskej Biblie a zoznamovanie sa so svätými, ktorí boli obklopení ďakovnými tabuľkami s veľkými vyrytými písmenami. Takto sa do mojej duše vpísal fakt, že sa opláti svätých prosíť o príhovor.

Vedeli by ste sa s nami podeliť o skutočnosti, ktoré vás priviedli ku kňazskému povolaniu?

Akýmsi prvým krokom bolo miništrovanie, ku ktorému som sa dostal počas prípravy na prvé sv. prijímanie vďaka pozvaniu nášho pána kostolníka. Vtedy sa kostol stal našim druhým domovom a farské spoločenstvo druhou rodinou, v ktorom som mohol žiť v blízkosti mnohých hodnotných osobností ako boli dobrosrdečný pán kanonik Ludovít Raschka, precízny pán dekan Ignác Kelemen, štedrý a rázny pán opát Jozef Zoltán Belák, vtedajší administrátor diecézy. V mojom detstve sa ešte písali posledné roky totalitného režimu. Rožňava bola nielen kolískou podzemnej cirkvi v Československu, ale aj domovom mnohých, ktorí boli na oko aktívnymi laikmi,

v skutočnosti však členmi Spoločnosti Saleziánov Dona Bosca. Ludovít Baňovič, Jozef Krajňák a Jozef Lančarič sa diskretné starali o duchovnú formáciu mladých, ktorí chodili do kostola. Živo si pamätám na stanový výlet pri Starej Lubovni v roku 1987, kde som po prvýkrát zažil modliace sa spoločenstvo mojich rovesníkov.

Ako si spomínate na svoje študentské roky?

Zmena režimu priniesla do Rožňavy viac saleziánov. Im ďakujem aj za roky môjho dospievania prežité v Šaštíne – na Gymnáziu Jána Bosca. Bola to škola, kde nás neučili slovami, ale životnými príkladmi. Vysoko si cením triedneho profesora, dnes už nebohého dona Augustína Nádaského, ktorý presvedčivou a úplnou oddanosťou svojmu povolaniu žil pre nás a učil nás „spolucítiť s cirkvou“. Z našej gymnaziálnej triedy sme desiaty vykráčili na duchovné povolanie. Čím to bolo? Súhrnom podmienok, ktoré vytvorili vhodné ovzdušie pre pôsobenie Božieho Ducha. Nezabudnuteľné sú chvíle prežité počas pravidelných večerných modlitieb v bazilike pred sochou Sedembolestnej Panny Márie a duchovné nasyčovanie sa z večerných slovičok, ktorými nás formovali otcovia saleziáni, ako don Ernest Macák, Andrej Paulíny, Alfonz Šilhár, Zoltán Schmidt, Janko Goč a ďalší. Po maturite som nastúpil na teologické štúdiá do Egry v Maďarsku, ktoré boli prerušené polročnou diakonskou praxou, sčasti vykonávanou práve tu – v Lučenci. Vysvätený som bol Otcom biskupom Mons. Eduardom Kojnokom 22. 6. 2002 v rožňavskej biskupskej katedrále.

Dotknime sa prosím aj vašej doterajšej kňazskej činnosti.

Pekných štrnásť mesiacov som prežil na mojom prvom pôsobisku v Abovciach, po ktorých nasledovali tri roky postgraduálneho štúdia v Ríme v Ateneu Sv. Anzelma na Aventine u benediktínov, kde som študoval dejiny teológie a spoznával iné tváre kresťanského sveta. Na strmý rímsky kopec Aventino sa vystupuje pešo s veľkou námahou, ale vždy sa to opláti. Nielen fyzicky sa tam dostaneme bližšie k Bohu. Bolo veľmi poučné vidieť zblízka skromný život slávnych benediktínskych profesorov, ktorí naplno žili to, čo učili. Zážitkom na celý život zostávajú prednášky teológa Elmara Salmana. Jeho sprevádzanie poslucháčov v myšlienkovom labyrinte dejín teológie bolo dobrodružstvom. Z jeho hlasovo tónovaného rozprávania plného entuziazmu sme sa preberali do reality ako zo zážitku po dobrom filme, ktorého ako keby sa stal človek sám účinkujúcim. Posledných osem rokov svojho života som prežil na mojom v poradí druhom pôsobisku v Biskupiciach ako farský administrátor, kde som sa dosť udomácnil a cítil sa vo svojej koži. Odtiaľto ma moje cesty priviedli k Vám.

S akými predsavzatiami prichádzate do Lučenca?

Ak to Pán Boh dovolil, nech sa stane Jeho vôľou! Je to pre mňa nová situácia, veľké výzvy. Nič iné mi neostáva, ako sa spoľahnúť na Neho a prosíť o príhovor Sedembolestnú Pannu Máriu, aby lučenská farnosť napredovala v duchovnom raste ako spoločenstvo farských spoločenstiev a aby sa v nej všetci cítili doma.

František Mihály

Cena jedinej svätej omše ...

Svätá omša, ktorej sa zúčastníš nábožne, prospeje Ti viac, než mnoho svätých omší, ktorých sa niekto iný za Teba zúčastní alebo obetuje po Tvojej smrti.

A prečo?

Pretože:

- Svätú omšu konať kňazom poručil sám Ježiš Kristus.
- Svätá omša je nekrvavá obeta Ježiša Krista za Teba.
- Kristus Ti predstavuje sám seba pri premenení chleba a vína.
- Osobné požívanie Kristovho Tela vo svätom prijímaní (je len na tebe, ako vnímaš prijímanie - ako prijímanie chleba alebo duchovného chleba).
- Pri každej svätej omši kľacíš medzi množstvom anjelov, ktorí sú prítomní v najhlbšej úcte k Bohu.
- Nábožným počúvaním svätej omše sa stávaš úzko účastným nekonečných zásluh Ježiša Krista, najmä z jeho umučenia.
- Svätou omšou Pán Boh tiež niektoré všedné hriechy odpúšťa

pre pravú ľútosť, ktorú vzbudíš vo svojom srdci.

- Svätou omšou môžeš byť ochránený od mnohých úkladov.
- V hodine smrti každá sv. omša, na ktorej si bol nábožne účastný, bude Ti najväčšou útechou.
- Každá svätá omša Ti bude na Božom súde najcennejšou prosbou o milosť a milosrdenstvo.
- Pri každej svätej omši si účastný kňazského požehnanja, ktoré Boh v nebi potvrdzuje k Tvojmu časnému a večnému dobru ...

A čo znamená nábožné zúčastnenie sa svätej omše?

- Byť účastný od začiatku po koniec svätej omše, ktorá sa začína i končí: „V mene Otca i Syna i Ducha Svätého“ ... Zúčastniť sa na všetkých modlitbách, ktoré vzdáva ľud, byť presvedčený, že prichádza medzi nás živý Kristus pri pozdvižení. Pozorne si vypočuť kážeň, ktorú prednáša kňaz, počas nej nie je potrebné modliť sa iné modlitby (napr. sv. ruženec), zúčastniť sa na svätom prijímaní, na spoločnom speve a pod.
- A pre tých, ktorí sa nevedia priamo zúčastniť na svätej omši z dôvodu choroby alebo staroby, nech im osoží prenos sv. omší z televízie alebo rádia a duchovné prijímanie.

Daniela Jalovecká

Mindenszentek és Halottak napja

A Mindenszenteket vagy Mindenszentek napját a népnyelv röviden Mindszentnek is mondja, latin neve: Festum Omnium Sanctorum. Eredetileg nemcsak a szenteknek, hanem minden üdvözült léleknek az emléknapja, amelyet a katolikus keresztény világ november első napján ünnepel. Teológiai szempontból a Megdicsőült Egyház (Ecclesia Triumphans) ünnepe.

A Mindenszentek mint katolikus keresztény ünnep (ahogy a Húsvét a zsidó Pészachra) ráépült az ősszel tartott ősi kelta Samhain pogány ünnepre, amelyet azonban már az ókereszténység korában krisztianizáltak, s később eltoltak a naptárban. A Samhain jelentette a kelta népek számára az újév, valamint a tél és a sötétség kezdetét. Úgy hitték, hogy az ünnep éjszakáján az előző évben meghalt emberek lelkei összezavarhatják az élők életét, mivel az év során elhunyt lelkek ezen az éjjelen vándorolnak át a holtak birodalmába. A szellemeknek ételt és állatot áldoztak, hogy megkönnyítsék a vándorlásukat. A kereszténységben az emlékezés megmaradt, az áldozat nem. A keresztény közösségek a VII. századtól kezdődően egyes helyeken elkezdtek ünnepet tartani

az elhunyt valamennyi katolikus szent tiszteletére. Így a halottakra emlékező pogány ünnep Mindenszentek ünnepeként élt tovább. 741-ben, III. Gergely pápa idején ünnepelték nem hivatalosan először az emlékezés napjaként. Jámbor Lajos frank császár 835-ben IV. Gergely pápa engedélyével már hivatalosan is elismerte az új ünnepet, de egyetemes ünneppé csak IV. Gergely pápa tette 844-ben, száz év alatt tehát az egész keresztény világra kiterjedt.

A Mindenszentek nem tévesztendő össze a Halottak napjával, egyháztanilag a szenvedő Egyház (Ecclesia patiens) ünnepével, ami későbbi fejlemény: 998 óta tartja meg az egyház a következő napon, november másodikán az elhunyt, de az üdvösséget még el nem nyert, a tisztító tűzben szenvedő hívekért. Előbb csak Szent Odiló clunyi bencés apát vezette be 998-ban, később azonban a bencés renden kívül is ünnepnappá vált, és a XIV. század elejétől a katolikus egyház egésze átvette: azóta ikerünnep. Estéjét a Halottak estéjének (vigíliájának) is nevezik: ilyenkor sok helyen hosszan, akár egy-két órán át is szólnak a harangok a halottak emlékeztére. Az angolszász országokban a Mindenszentek napját megelőző este (október 31.) a Halloween-ünnep (all hallow's evening) – az erre rakódott töklámpás multságoknak már vajmi kevés közül van a kereszténységhez.

A Mindenszentek a római katolikusoknál november elsején tartott főünnep, s ezt a dátumot átvették a görög katolikusok is. Az ekkor tartott szentmisék állandó könyörgése: „Mindenható örök Isten, ki megadtad nekünk, hogy egy napon ünnepelelhessük minden szent dicsőségét, arra kérünk, hogy sokszoros közbenjárásukra bőven áraszd reánk irgalmasságodat.” A Mindenszentek litániája ősi könyörgő imádság, amelynek szerkezete a többi litánia mintája lett. A reformátusoknál nem egyházi ünnep sem a Halottak napja, sem a Mindenszentek, mert helytelennek ítélik a katolikus halotti kultuszt, és a katolikus szenteket sem ismerik el. Az evangélikusok megtartják a Halottak napját, de a Mindenszentek ünnepét nem, bár elismerik a szentek létezését. A reformátusoknál a Halottak napi szokások – a gyertyagyújtás és sírgondozás – újkeletű, katolikus hatásra kialakult szokás. A gyertya fénye az örök világosságot jelképezi, a katolikus egyház szertartása szerint a temetői „Mindenki keresztjénél” elimádkozzák a Mindenszentek litániáját, és megáldják az új síremlékeket.

Magyarország egyes vidékein régebben harangoztattak is a család halottaiért. A sírok virágokkal és koszorúkkal való feldíszítése a XIX. század elejétől terjedt el, német katolikus hatásra, akárcsak a karácsonyfa-állítás. E szokást nem csak a katolikusok, hanem a protestánsok és a nem hívők is átvették. Mivel a krizantém fehér és színes változatai Mindenszentek és Halottak napja körül nyílnak, leginkább ez a virág az, amivel a sírokat díszítik. Ha valaki nem tud elmenni a temetőbe, az otthon gyújt gyertyát a halottja tiszteletére. Régebben azt figyelték, hogy kinek ég el hamarabb a gyertyája, mert a népi hiedelem szerint az hal meg előbb a családban, akié előbb elalszik. Vannak, akik a gyertyagyújtás szokásáról kereszténység előtti eredetet feltételeznek. Ők azt tartják, hogy azért gyújtanak lángot a sírokon, hogy a tévelygő lelkek melegezni tudjanak a gyertyák lángja mellett, illetve, hogy visszataláljanak sírjaikba, és ne nyugtalanítsák az élőket.

Igen sok templomot szenteltek a Mindenszenteknek, azonkívül számos Mindszent nevű település is van: Baranyában Okrimindszent (ma Kisszentmárton) és Mindszentgodisa, Szepesben Szepesmindszent, Hevesben Mátramindszent, Csongrádban Mindszent. A Mindenszentek tiszteletét őrzi Mindszenty József hercegprímás neve is, akit eredetileg Pehm Józsefnek anyakönyveztek, s 1942-ben magyarosította vezetéknévét Mindszentyre szülőfalujáról, a győr-sopron-mosoni Csehimindszentről.

Kovács Erika

Detský stanový tábor vo Včelinciach

Od 20. do 27. júla 2014 sa vo Včelinciach neďaleko Tornale uskutočnil letný stanový tábor s názvom „Superhrdinovia“. Prihlásilo sa sem úžasných 33 detí a už pri nástupe do autobusu bolo na ich tvárach vidieť radosť a túžobné očakávanie, čo si pre nich tento rok vedúci vymysleli. Pre deti od 5 do 15 rokov bol pripravený ťažký boj proti „Hádankárovi“.

Po príchode na faru vo Včelinciach sme rozložili stany a deti začali hľadať hrdinov, ktorí im mali pomôcť v tomto ťažkom boji. Po splnení úloh im hrdinovia sľúbili pomoc, cestou narazili aj na kúpalisko a na krásnu prírodu v okolí Tornale.

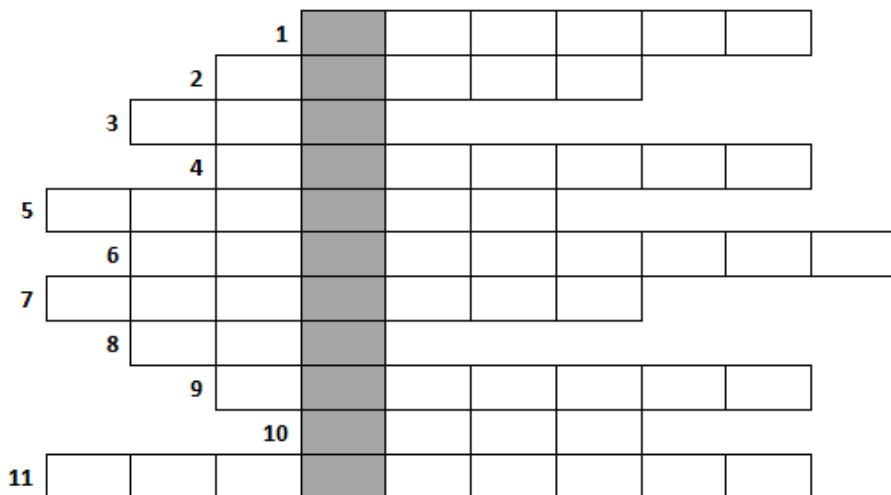
Samozrejme, že vždy mali plné brušká vďaka úžasnej pani kuchárke a jej pomocníkom. Keď už boli vykúpaní, napapaní a pripravení, postavili sa proti Hádankárovi. S pomocou hrdinov ho s ľahkosťou porazili a priviedli na cestu dobra, pravdy a lásky. Každé dieťa pomohlo k jeho dolapeniu a tak zistilo, že je vlastne „superhrdinom“. Potom nás už čakalo len balenie a srdcervúce lúčenie. V nedeľu 27. júla 2014 o 14,00 hod. deti vyrazili z tábora a približne o 15,00 hodine ich už v náručí držali ich rodičia.

Ako hlavný vedúci tábora sa musím poďakovať každému, kto sa akýmkoľvek spôsobom pricinil k organizácii tábora i všetkým, ktorí nás akokoľvek podporili. Chcem sa poďakovať aj ostatným úžasným vedúcim a podvedúcim, bez ktorých by to určite nešlo. V neposlednom rade ďakujem deťom, že sa zúčastnili nášho tábora, lebo ho organizujeme len a len pre ne. Záverom – lúčim sa s vami, deti a najbližšie sa uvidíme v zimnom tábore, ktorý bude prebiehať cez jarné prázdniny v roku 2015.

Roman Bolčo

KRÍŽOVKA

1. Ako sa volá zbierka kníh, ktorá bola napísaná z vnuknutia Ducha Svätého ...?
2. Dar Ducha Svätého ...?
3. Kto stvoril svet ... ?
4. Zmena zmyslána, keď stojím pred Bohom, zo srdca ľutujem hriech a prosím Pána Boha o zmilovanie ... ?
5. Ako nazývame neobyčajný viditeľný skutok, ktorý nemožno vykonať prirodzenou silou ...?
6. Predpovedanie budúcej udalosti nazývame ...?
7. Koľko rokov mal Pán Ježiš, keď začal verejne účinkovať ...?
8. Koľko Božských osôb je v jednom Bohu ...?
9. Predsieň neba, kde sa človek očisťuje, aby mohol predstúpiť pred Božiu tvár ...?
10. Prvá zo sviatostí ...?
11. Ako sa nazývajú prostriedky milosti ustanovené Pánom Ježišom, cez ktoré nás Pán Ježiš posilňuje a posväcuje ...?

Zvýraznený stĺpec ukrýva tajničku.

Lístok s vylúštenou
tajničkou,
so svojim menom
a adresou, školou
a triedou vhodte
do označenej krabičky

„PELIKÁN-KRÍŽOVKA“

Žrebovanie bude
na detskej sv.
omši.

Radka Vilhanová

Absolventský koncert Cirkevnej ZUŠ

Absolventský koncert Cirkevnej základnej umeleckej školy v Lučenci sa konal v piatok 30. mája 2014 v Pamätnom dome Júliusa Szabóa v Lučenci. Na koncerte sa zúčastnili všetci pedagógovia CZUŠ, rodičia a pozvaní hostia absolventov, no a samozrejme absolventi hudobného a výtvarného odboru CZUŠ v školskom roku 2013/2014, v ktorom sme si pripomenuli 10. výročie založenia školy. Absolventi hudobného odboru sa prítomným predstavili koncertom, výtvarníci sa tu prezentovali výstavkou svojich prác. Na záver podujatia sa konalo slávnostné vyriadenie absolventov, v rámci ktorého im Združenie rodičov pri CZUŠ venovalo spomienkové predmety. Akýmsi finále podujatia bolo posedenie v reštaurácii Dvor u Jozefa, spojené s diskotékou.

František Mihály

Celoslovenské stretnutie františkánov

Slnčné lúče sa pomaly predierali cez roztrúsené oblaky. K nášmu farskému kostolu prichádzali ľudia zo všetkých strán mesta ... terciári sa schádzali. Objatia, uvítania, smiech ... pán farár medzi nami. Nastupujeme do autobusu a dostávame požehnanie na cestu. Svätý Krištof ide s nami. Púť sa začína modlitbou svätého ruženca. A krajina sa už mihá za oblokmí autobusu. Cieľ nás našiel za hodinku a pol.

Staré Hory boli 12. júla 2014 úžasné vo svojej kráse a pripravené na svojich pútnikov. Dnes prichádzali františkánski terciári z celého Slovenska, aby tu spoločne strávili deň v modlitbe, slávení svätej omše, adorácii, zdieľaní sa a návštevou STUDNÍČKY. Tu sme osobitným spôsobom pozdravili našu Nebeskú Matku Máriu – na ktorej orodovanie u svojho Syna sa udialo veľa zázrakov. O tom svedčia i votívne tabule v areály Studničky.

Deň – naplnený Božou láskou, františkánskou radosťou a vďakou nášmu Otcovi za tento požehnaný čas – sa skončil. Domov sme si priniesli v našich srdciach „duchovnú bombu milostí“, ktorú budeme teraz rozsievat' medzi ľudí nášho mesta. Každodenná BOHOSLUŽBA v nás a cez nás pokračuje ... Naša vďaka patrí Nebeskému Otcovi. Pokoj a dobro!

Mária Mistriková – Vasileva Ofs

Letný kurz manželských stretnutí

Na internáte UMB v Banskej Bystrici sa v termíne 5.-13. 7. 2014 konal 1. turnus už 21. ročníka Manželských stretnutí. Tento rok zavítalo do Banskej Bystrice 148 manželských párov, z toho 44 nových, do služby nastúpilo 7 kňazov pre manželov a 2 kňazi slúžili animátorom. 93 animátorov na čele s hlavnou animátorkou Lýdiou Čelkovou sa staralo o 240 detí. Spolu nás tam bolo 646 duší.

21. ročník Manželských stretnutí sa niesol v duchu Roku Sedembolestnej Panny Márie, a preto začiatok programu patrilo šťastinskejmu príbehu manželov Czoborovcov. Manželia nám povedali, že ich srdcia sú smutné, kamenné, boľavé. Ďalší program tvorili prednášky, práca v skupinkách. Každý deň sme začínali rannou modlitbou, ktorú tvorili chvály, vďaky, odprosenia a prosby. Prednášky a svedectvá boli plné úprimnosti a otvorenosti, smiechu aj plaču a mali každému z nás čo povedať.

Deti sa stretávali v skupinkách, nadväzovali nové priateľstvá, športovali, pripravili pre nás fantastický program. V sobotu sme absolvovali maturitu, fotenie a slávnostnú svätú omšu s obnovením manželských sľubov. Deti s animátormi boli v tom čase na celodenných výletoch a večer mali tiež svoju omšu. V nedeľu sme absolvovali ešte záverečný program, v ktorom nasledovalo dokončenie šťastinskeho príbehu – zmierenie manželov Czoborovcov – ako prvý zázrak na príhovor Panny Márie Sedembolestnej v Šaštíne.

Nadišiel čas rozlúčky. Dostali sme veľa, bude sa od nás veľa žiadať. Nebojme sa hovoriť o rodine, brániť svoju rodinu a najmä svojim životom prinášať rodinu do dnešného sveta! A preto prosíme: Požehnávaj, Pane, manželské stretnutia aj nás všetkých!

Štefan Šprlák

Hlavná púť Nanebovzatia Panny Márie

Ako každý rok, tak sme sa aj teraz 16. 8. 2014 vybrali na hlavnú púť Nanebovzatia Panny Márie do Szentkútu (Maďarsko). K Blahoslavenej Panne Márii prichádzame stále s láskou, aby sme sa jej poďakovali za pomoc a veľa milostí, ktoré vyprosuje pre nás od Pána Boha. Kalich milostí bol aj v tento deň preplnený.

Počas celého dňa sme mali bohatý program – dvakrát sväté omše s procesiou, litánie, pútnické piesne, večery, spoved a krížovú cestu. Sv. omšu o 11,00 hod. celebrol Mons. Ján Orosch, arcibiskup Trnavskej arcidiecézy. V kázni zdôraznil, že cez mariánskych duchovných otcov sa bližšie dostávame k Panne Márii, ktorú uctieva každý národ vo svojom jazyku. Ona celým svojím životom slúžila Pánu Bohu a ľuďom cez svojho syna Ježiša Krista.

S radosťou sme privítali obnovu tohto národného pútnického miesta. Aj teraz sme dali odslúžiť sv. omšu za našich pútnikov i za naše cirkevné spoločenstvo. Naplnení Božou milosťou a láskou sme sa vo večerných hodinách šťastne vrátili domov. **Lados Ágnes, OFS mad.**

FARSKÝ HLÁSNIK

Pripravované akcie v našej farnosti

15. 9. 2014	14,00 hod. – sv. omša pred kaplnkou Sedembolestnej Panny Márie v Galambe
19.-21. 9. 2014	Liptovská Osada-Škutovky – duchovná obnova pre mužov na tému: Skryté hriechy proti láske, info-mail: balazia@eurolex.sk
30. 9. 2014	14,00 hod. – záverečná skúška pre birmovancov na Farskom úrade v Lučenci
4. 10. 2014	14,00 hod. – záverečná skúška pre birmovancov na Farskom úrade v Lučenci
11. 10. 2014	08,00 hod. – turistický výstup na vrch Karanč (727 m)
25. 10. 2014	10,00 hod. – birmovka vo farskom kostole v Lučenci
október 2014	návšteva operetného predstavenia v Štátnej opere Banská Bystrica (program dodatočne)
november 2014	návšteva operetného, resp. muzikálového predstavenia v Operetnom divadle v Budapešti (program dodatočne)
6. 12. 2014	04,30 hod. – Viedeň – Adventná prehliadka mesta + vianočné trhy.

Matka

Ticho a pokorne.

Ona priviedla na tento svet v Betlehemskej maštali bezbranné dieťa – Syna samotného Boha! Cez ňu prichádza do našich srdíc SVETLO, ktorým je Kristus – Spasiteľ sveta.

Každú prvú sobotu v mesiaci si pripomíname Máriinu Lásku! Takú potrebnú a dôležitú pre každého z nás ... A koľko sily a lásky dáva Otec každej pozemskej matke, aby zvládla svoje poslanie ...

Láska Matky ... aká je potrebná a dôležitá. Vedia to všetci ľudia sveta. Aká dôležitá je jej starostlivosť a spoluúčasť na živote každého dieťaťa. Lebo: Matka je tá, ktorá pofúka ranu, povzbudí slovom, nestráca nádej, rozdáva svoju lásku do krajnosti. Matka je aj tá, ktorá v tichosti a v samote – cez mlčanie – povie Kristovi VŠETKO. Svoje prosby vkladá do Jeho rán a trpezlivo čaká. Matka vie, že Pán vypočuje každú jej prosbu – ak je v súlade s Božou vôľou a s Božím plánom. Matka vie slovom vliať dieťaťu nádej, istotu a ochranu. Vie ho naučiť trpezlivosti a pokore ...

Také veľké milosti dal Pán každej pozemskej matke.

A hoc by sa spojila láska všetkých matiek sveta – neprevýšila by silou lásku našej Nebeskej Matky, ktorú dáva každému jednému z nás.

Čas plynie neustále a dochvilne.

Koľko svedectiev v priebehu stáročí nám už dala naša Nebeská Matka? Kolkokrát napomínala ľudí, aby sa zastavili a nekonali zlo. Ona je Matka starostlivá a chce, aby sa ľudia navzájom milovali a dávali si navzájom úctu. A tieto milosti Jej dal sám Boh Otec – keď ju vyvolil za Matku Slova, ktoré sa telom stalo. Prostredníctvom anjelov Jej Sám oznámil poslanie, ktoré má plniť. Aby otec dal ešte ľuďom šancu a nádej na život večný. Posilňoval Ju svojim Duchom Svätým a Ona poslušne svoje poslanie prijala.

Mária Mistríková-Vasíleva OFS

Denné centrum Anjelič

Lučenecká charita Vás srdečne pozýva do novozriadeného Denného centra ANJELIK, ktoré je určené pre matky s deťmi. Matky si môžu v centre vymieňať skúsenosti – zmysluplne tráviť svoj voľný čas posedením pri káve alebo čaji. O deti sa v hracom centre budú starať naše sociálne pracovníčky. Ponúkame rôzne kurzy, prednášky, modlitby, stretnutia s duchovným otcom a premietanie filmov.

Anjelič sídli na Železničnej ulici č. 7 v Lučenci a je otvorený denne od 9,00 do 13,00 hod. Tešíme sa na Vás.

Daniela Nagyová
vedúca Charity sv. Rity v Lučenci

... A víťazom je Kristus ... (z môjho života)

Moja mama pracovala v podniku, ktorý bol presne oproti vchodu do kostola. V podniku bola vrátnica, kde sa vrátnici striedali v službe nonstop. Mali dokonalý prehľad o ľuďoch, ktorí chodili do kostola. Keď som mala čas, chodila som sem-tam za mamou do práce. Vrátnikov som všetkých poznala, aj pána Jozefa. Pán Jozef bol presvedčený komunista, marxistickú teóriu ovládal dokonale. Raz mi začal hovoriť: „Načo veríš v Boha – toho nikto nikdy nevidel. Aj celý vesmír prešiel, ale Boha nenašli.“ Žiadne vysvetlenia neprijal.

V jedno zimné ráno pán Jozef nedošiel do práce, na zasneženej ceste ho zrazilo auto. Mal veľa zlomenín, lekári sa čudovali, že vôbec žije. Asi po týždni niekto prišiel za mamou, že ju pán Jozef prosí, aby za ním prišla do nemocnice, lebo len ona mu vraj môže pomôcť... Mal veľké bolesti, aj ten najmenší pohyb bol pre neho utrpením. Nevie, o čom hovorili, ale večer sme sa spolu s mamou modlili ruženec za zmiernenie jeho bolesti. Ráno sme sa dozvedeli, že v noci pokojne zomrel. Bola som sklamaná, veď predsa som sa modlila za zmiernenie jeho bolesti.

Až neskôr som pochopila, že vlastne smrť bola pre neho vykúpením od bolesti, ktoré už ani lekári nedokázali zmierniť. Kto tu teda zvíťazil? Teória marxizmu? Verím, že to v posledných chvíľach svojho života pochopil aj pán Jozef. Že nie ..., ale KRISTUS VÍŤAZ, KRISTUS KRÁJ NÁŠ, KRISTUS – BOH VODCA NÁŠ ...

Daniela Jalovecká

KALENDÁRIUM (september - november 2014)

Streda	03.09.	Sv. Gregor Veľký, pápež a učiteľ Cirkvi
Piatok	05.09.	Blahoslavená Matka Terézia z Kalkaty, panna a rehoľníčka
Nedeľa	07.09.	sv. košických mučeníci
Pondelok	08.09.	Narodenie Panny Márie
Piatok	12.09.	Najsvätejšie meno Mária
Sobota	13.09.	Sv. Ján Zlatoústý, biskup a učiteľ Cirkvi
Nedeľa	14.09.	Povýšenie Svätého kríža
Pondelok	15.09.	SEDEMBOLESTNÁ PANNA MÁRIA, patrónka Slovenska
Streda	01.10.	Sv. Terézia z Lisieux, panna a učiteľka Cirkvi
Štvrtok	02.10.	sv. anjeli strážcovia
Sobota	04.10.	Sv. František Assiský
Utorok	07.10.	Panna Mária Ružencová
Sobota	11.10.	Sv. Ján XXIII., pápež
Utorok	14.10.	Sv. Kalixt I., pápež a mučeník
Piatok	17.10.	Sv. Ignác Antiochijský, biskup a mučeník
Sobota	18.10.	Sv. Lukáš, evanjelista
Utorok	28.10.	Sv. Šimon a Júda, apoštoli
Sobota	01.11.	Sviatok Všetkých Svätých
Nedeľa	02.11.	Spomienka na všetkých verných zosnulých (Dušičky)
Nedeľa	09.11.	Výročie posvätenia Lateránskej baziliky
Utorok	11.11.	Sv. Martin, biskup
Nedeľa	16.11.	Sv. Margita Škótska, kráľovná
Pondelok	17.11.	Sv. Alžbeta Uhorská, rehoľníčka
Utorok	18.11.	Výročie posvätenia bazilik sv. Petra a sv. Pavla
Piatok	21.11.	Obetovanie Panny Márie
Nedeľa	23.11.	KRISTUS KRÁJ
Nedeľa	30.11.	Prvá adventná nedeľa, Sv. Ondrej, apoštol

Daniela Jalovecká

Prvé výročie posvätenia kaplnky Panny Márie Lurdskej

Na nádvorí Domu sociálnych služieb (DSS) Libertas v Lučenci sa v sobotu 23. 8. 2014 konala malá slávnosť – 1. výročie posvätenia kaplnky Panny Márie Lurdskej. Kaplnka bola postavená v r. 2013 z iniciatívy pani Dariny Urbančokovej, pracovníčky DSS, ktorá bola aj teraz hlavnou organizátorkou podujatia. Na podujatí boli prítomní: Alexandra Pivková, primátorka mesta, Pavol Baculík, viceprimátor mesta, Lubica Polláková, riaditeľka DSS a mnoho ďalších hostí a veriacich.

Slávnosť sa začala modlitbou posvätného ruženca,

za ktorou nasledovali loretánske litánie. O 15-ej hodine bola na programe slávnostná svätá omša, ktorej hlavným celebrantom bol lučenský pán farár Peter Fábian. Na sv. omši boli prítomní aj títo kňazi: Tomáš Székely, Jozef Motýl, Viliam Paulíček, Marián Feledi, Ivan Ondrej Kaličiak a Peter Vlasatý. Pán farár Fábian vo svojej kázni poukázal na to, ako je osožné s detinskou dôverou a čistým svedomím prosiť Pannu Máriu, Božiu matku o príhovor, aby nás Všemohúci, na našej nie vždy ľahkej životnej ceste, požehnával.

František Mihály

